

[Justitsministeren]

håndhævende myndigheders behandling af bestemte typer lovovertrædelser. En lang række andre momenter må nødvendigvis indgå i den samlede vurdering.

Jeg er enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at der allerede af præventive grunde bør reageres kraftigt over for alvorlige voldsforbrydelser, men det er også min vurdering, at domstolene ser med megen alvor på disse sager. Lad mig blot i den forbindelse nævne, at der for grovere former for voldsforbrydelser normalt idømmes ubetinget frihedsstraf, og at dette også gælder, selv om der er tale om førstegangsovertrædelser.

En anden ting, som må have betydning, når man skal foretage en samlet vurdering, er spørgsmålet om politiets og anklagemyndighedens behandling af sagerne. Herom vil jeg gerne sige to ting. For det første skal disse sager af præventive grunde behandles hurtigt, og det er min opfattelse, at både politiet og domstolene er meget opmærksomme på denne side af sagen. Det andet, jeg gerne vil nævne, er den præventive indsats, vi i øvrigt over. Her er jeg i stand til at fremhæve, at politiets patruljering de seneste 3 år er øget med ca. 20 pct. Det er mit håb, at også denne indsats vil være med til at dæmme op for voldsforbrydernes antal.

Endelig skal jeg vel for at fuldende billedet nævne, at ofre for voldsforbrydelser nu har mulighed for at få en vis erstatning fra staten, en ordning, som benyttes af mange ofre for voldsforbrydelser, selv om jeg er helt enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det ikke løser de skadelidtes problem.

Lad mig slutte af med at sige, at man ved at tage alle momenterne med i sin vurdering efter min opfattelse må nå til den konklusion, at de retshåndhævende myndigheder behandler disse meget alvorlige sager på en hensigtsmæssig måde, også netop i denne tid.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg takker for svaret, men vi kommer bare stadig væk ikke uden om, at det er en meget udbredt opfattelse i befolkningen, at man ser meget lempeligt på voldsforbrydelser, og at mange føler sig utrygge. Så kan man komme med statistikker og meget andet, hvormed man prøver at overbevise folk om, at det ikke er tilfældet. Hvis vi ikke gør noget ved det

og ser alvorligt på det, så vil mange føle sig utrygge.

Nu kom der ikke noget svar vedrørende vidner. Når man ser, at folk kan nøjes med så lille en fængselsstraf, så kan der godt være undskyldende momenter, det er jeg ganske klar over; men hvordan må det ikke virke på de mennesker, det er gået ud over, og som bliver kørt ind i rullestol og har fået ødelagt deres liv, at man ikke vurderer det til mere end f. eks. 1 års fængsel, heri endda indregnet andre straffe? Vi er med til undergrave retsbevidstheden ved det. Jeg ved også, at det, at folk ved, at det kan få alvorlige følger, kan hindre nogle i at foretage sig disse handlinger, selvfølgelig ikke alle, men nogle. Derfor er det vigtigt, at dette spørgsmål virkelig bliver undersøgt til bunds.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg tror, vi skal være opmærksomme på, at meget få af os gennem normalt et meget kort referat af en meget begrænset del af en sags detaljer er i stand til at vurdere, hvad der efter domstolenes opfattelse blev udmålingen af en straf. Jeg tror, at strafferammerne – og det har fru Inger Stilling Pedersen heller ikke bestridt – er fuldt tilstrækkelige til at imødegå den situation, vi befinder os i.

Jeg tror, at man på alle områder inden for de retshåndhævende organer er opmærksom på det ulykkelige i en voldskriminalitet, som ofte er voldsmere, end vi har været vant til det i dette land. Jeg har blot forsøgt at beskrive, at man tager denne situation meget alvorligt, når man ser på dens samlede behandling, både med hensyn til sagernes hurtige behandling og med hensyn til anvendelsen af ubetingede domme m. v. Men selve strafudmålingen må domstolene jo nu engang med loven i hånd og kendskab til den enkelte sag fortsat afgøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til *socialministeren* af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren sikre, at der bliver foretaget en undersøgelse af årsagerne til de store forskelle, der er fra amt til amt, på antallet af tildelinger af invalidepension, og vil ministeren samtidig sikre, at der udarbejdes ensarte-